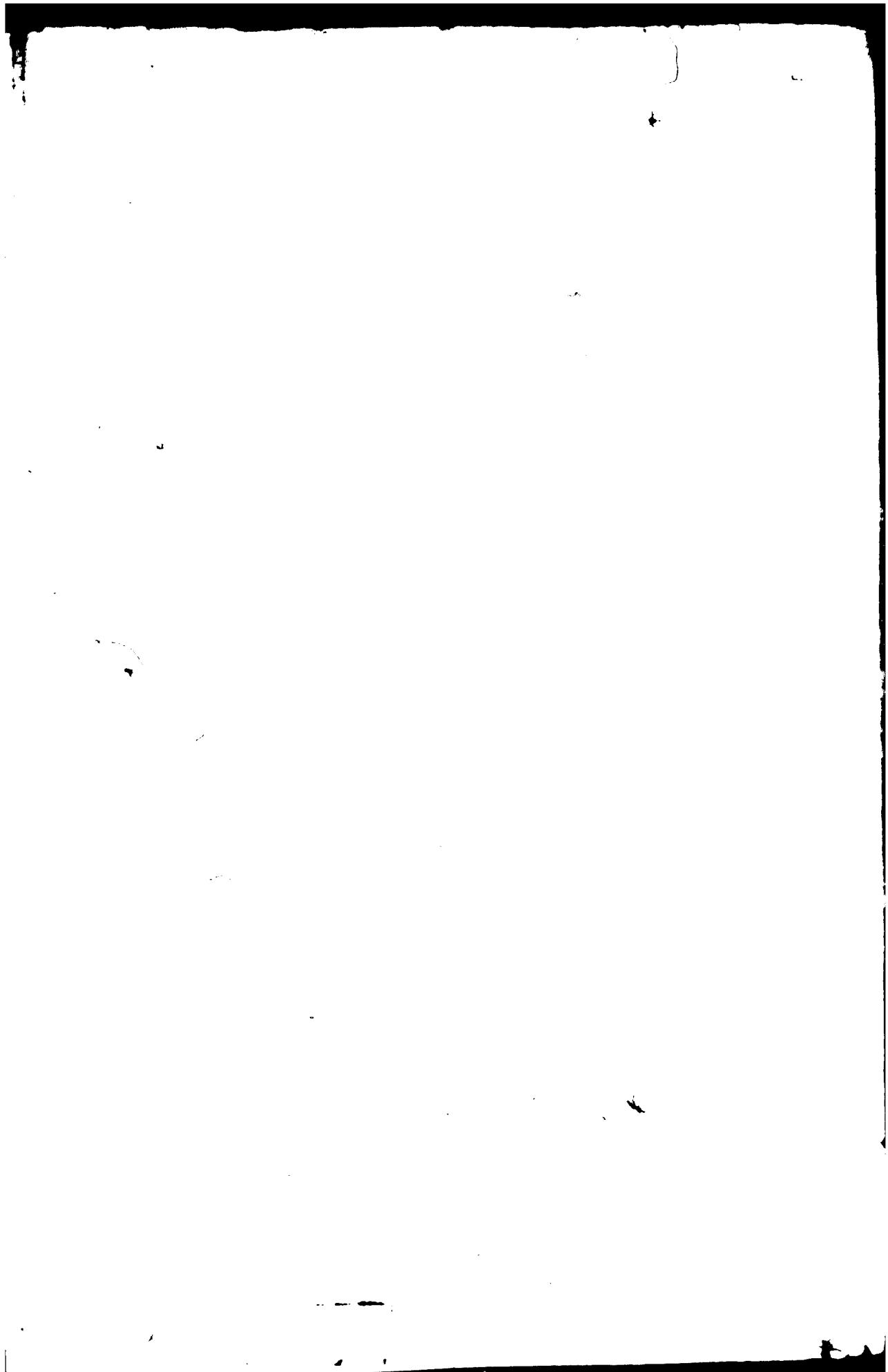

2. 6

2. *Pictus mediterraneus*
in terra

11° 9

abductus *in* *Connemara*
in *western* *Irlanda*

liber de yllum cedre monachij de Turton
As affectione pma mea summa est vita bona pma via Salomon
et plegam ante generalitatem

Clibellulus secundarum intentionum
logicalium nouiter compilatus pro scho
laribus.

(92 v. 11)

anc d' de poulx j'm p'st libz p'm
anc de poulx et amotibz p'st libz p'm
terre lemnz ant est de p'le de m'f'f'f' p'st libz p'm
anc est w' p'le de m'f'f'f' p'st libz p'm
la d' p'le p'le p'st est libz p'm
anc de p'le w' p'le p'm p'st libz p'm

De la d' p'le w' p'le p'm p'st libz p'm
qu' p'le m'f'f'f' p'st libz p'm

In cipit tractat⁹ de qui
q̄ vniuersalibus logicali
bus per utilis nouiter in
uenitus.

Enī fundatū
p̄reerigit debitu fun
damentum.
Clobis ergo inten
tiones logicales arti
ficialiter fundare vo
lētib⁹ op⁹ ē. vt p̄sō nob̄ manifestent
eas fundamenta. Et p̄e ceteris ea in
quibus fundantur quinq̄ vniuersalib⁹.
Sed dicēdū est qualis sit modus fu
ndandi dictas intentiones. Tertius qua
les sunt in seorsum accepte. Quar
to determinans est de eis in cōpara
tione ad fundamenta. Quinto cōpa
rando vñā intentionē ad aliā.

Quantū ad primū
capitulū ē aduer
tēdū q̄ quedā res dicunt
vniuersales qdā siglāres
Cūniuersales autē sunt quecunq; a
plurib⁹ participant. vel saltē sunt pri
cipabiles quātū est ex parte eas. Aut
sic Res vniuersalis est principiū cōue
niendi plurium. vel saltē cui nō repu
gnat ut plura in ipso conueniāt. Herbi
grā. Natura humana participat ab
oi hoīe. vt a Boīte Platone et Lice
rone. et sic de singulis. Qis em̄ hōi se
habet naturā humanā. Et natura fe
niciois vel solis. lic̄ nō a plurib⁹ actua
liter particeps: in q̄tum est ex parte sūt.
sibi non repugnat participatio plurib⁹.
Et oēs homines cōueniūt natura hu
mana. qz maior est conuenientia duō
hoīm ad inuicē q̄ hoīs et asini. et hanc
cōuenientiam in natura dicimus esse
fundamentū vniuersalis. Et natura fe
niciois q̄tum est ex parte sūt non re
pugnat q̄ a pluribus cōmunicet.

Natura singularis est
talis. cui repugnat q̄ a plurib⁹ p̄ci
petur. Et dicitur in quo plura cōde
nitur. vi sortes. plato. Sicut ei ē sic
totum q̄ nullo modo ē pars. et hoc lo
quēdō de parte essentiali. sicut accipi
tur in proposito. et est sic cōueniens q̄
natura singularis nullo mō est illud ē
quo plura cōveniunt. et sic vniuersale
de omni re singulari. Cu ergo res sin
gularis nullo modo est cōmuniis plu
ribus. in ipsa nō potest fundari intentio
aliquis vniuersalis. quia vniuers
ale et cōe idem sunt. Excludamus er
go naturā singularē tanq̄ fundamen
tum nō cōueniens aliqui istorū quin
q̄ vniuersallum.

Et sciēdum est primo
q̄ in omni natura vniuersali potest
fundari tā intentio prima q̄ intentio
scda. siue vniuersalis siue particularis.
qua non est aliqua natura quin p̄e
concepit tam simplici conceptu. i. actu
simplici intellectus. q̄ concepere com
parato. i. actu intellectus composito.
CEt sciendum est q̄ in omni natura
singulari potest fundari intentio singu
laris vel individui. Et in omni natura
vniuersali potest fundari intentio
vniuersalis. Sed quedam vniuersali
um naturarum sunt transcendentēs.
vt ens res aliquid et vnum. Et quedā
sunt in quodam determinato genere
collocate ut substantia. corpus. animal
homo. bos. Substantia velut caput ē
homine supremū. Corpus velut collum
Animal instar ventris. homo bos in
simum velut pedes hominum. **T**ā
naturis communib⁹ primo modo
fundantur intentiones vniuersallum
transcendentēum. Et in naturis cōmu
nibus secunde modo fundantur hec
quinq̄ vniuersalia.

Reliquamvis ergo na
turas vniuersales primo modo acces
ptas et loquamur de naturis cōmuniis
bus secunde mode acceptis. **H**az
autē qdā sūt p̄ se in p̄dicamēto. et qdā p̄
accidit. qz accidit illis q̄ sūt p̄ se in p̄di
camēs. Si p̄ se mō. v̄l cōtuncit p̄ se et or
dine directo. scdm sub et supra. Ad a
latere et ordine indirecto. Si primo

modo vel est conueniens natura pluribus singularib⁹ et numero differen-
tib⁹ tantu. Sed plurib⁹ naturis speci-
fice distinctis vel differentibus. Si pri-
mo modo. sic est fundamentum species
specialissime. Unde fundamentum spe-
cies specialissime est natura communi-
cabilis vel predicable in de singula-
rib⁹. Si vero secundo modo. sic est na-
tura cōicabiliſ naturis vniuersalibus
sub se contēnens directe. et sic est funda-
mentum generis. Unde fundamentū
generis est natura predicable in pluri-
bus naturis specificē distinctis in qd.
C Sed si cōtinetur per se in genere et
ordine a latere. sic est fundamentū dif-
ferentie. Si vero per accidens cōtine-
tur in predicamento et per reductionē
Aut est accidens propriū qd causatur
ex pp:is principiis intrinsecis illius
cui accedit: et sic est fundamentū pp:ii
Sed inest ei per causam extrinsecam. et
sic est fundamentum accidentis quod
est quintum vniuersale. Exempla ho-
rum sequuntur.

Q uota q̄ qlibet differē-
tia diuisiva generis generalissimi dici-
tur suprema q: nō est ei aliqua differē-
tia supraeniens et oīs differentia cō-
stitutiva species specialissime vltima
differentia appellatur. eo q̄ ultra eam
nō est aliqua saltem formalis et specifi-
ca. et oīs differentia que est inter supre-
mā et vltimaz. dicitur differentia inter
media. Illud ergo in quo fundat dif-
ferētia suprema est natura predicable
de pluribus differentib⁹ specie. cui nō
supraenit alia differentia. Et funda-
mentum differentie intermedia est na-
tura predicable de pluribus differē-
tibus specie in quale substantiale. cui
superenit alia differentia. **F**unda-
mentū differentie vltime est natura predi-
cable de pluribus differēb⁹ nume-
ro tantu in quale substantiale.

Q uota q̄ i supima natu-
ra cōi que est directe in predicamento
fundat intentio generis ḡnalissimi. et
In infima natura cōi species specialis-
sima fundat. In omni natura cōmuni-

media. gen⁹ subalterna. et species sub
alterna. Genus x̄o subalterna dicitur
in cōparatiō ad inferiora. Sp̄s nēpe
subalterna in cōparatiō ad superiora.
In natura specialissima in cōparatiō
ad superiora fundat species subalterna
sicut in aliis. Sed in cōparatiō ad in-
feriora non fundat gen⁹ in ea natura
specialissima. Sz in viraq compatiō
videlicet et in inferiora et superiora. illa
natura dicitur species precise.

Fundamentū ergo ge-
neris: est natura predicable in plurib⁹
differentib⁹ specie in eo q̄ quid. Fun-
damentū ergo speciei est natura predi-
cable de plurib⁹ differentib⁹ nume-
ro solū. in eo q̄ quid. Fundamentū dif-
ferentie est natura predicable de pluri-
bus in quale substantiale. Fundamen-
tū differentie est natura predicabilis de
plurib⁹ differentib⁹ specie in quale sub-
stantiale et loquēdo de differentia scđm
q: est aliqd cōe ad differentiam interme-
diā et differentiam supriemā. Fundamen-
tū pp:ii est natura predicable de pluri-
bus differentib⁹ numero. in quale ac-
cidentale cōuerbiliter. Fundamentū
accidentis est natura predicable in plu-
ribus in quale accidentale nō conuer-
ibiliter.

Has autē aptitudies et
pprietates: p̄supponit intellectus in
natura tanq̄ fundamentū sine quo nō
sufficit fundare has intentiones secun-
das. Abi ergo talis aptitudo non p̄t
regiri p̄uenies alicui predicere vniuer-
salis. ibi nō est cōueniens fundamentū
alicui intentions. unde q: intellect⁹
non reperit in hōe aptitudinez predi-
candi de pluribus differentib⁹ specie
ideo in eo nō p̄t fundare genus. et sic
de aliis. **I**ntellectus ergo fundan-
do dictas intentiones secundas presup-
ponit naturas et pprietates in eis su-
per quib⁹ fundat intentiones illas fun-
dandas. **E**t sic p̄petet q̄rum ad pri-
mum capitulum.

Confirmatio huius in
exemplo artificiali.

In fundamento cuiuslibet edificij oportet primo respicere fundamentum quod sit conueniens fundamentum. quod ex eius stabilitate dependet tota firmitas opis. ut per se discurrendo per singula edificia. et percepit in edificatione domus. ciuitatis aut ecclesie. **C**onclusio ergo artificaliter fundare volens intentiones logicales. perutile sibi existit ut videat quibus intentionibus. quod fundamenta correspontent. Et quod (ut dicitur. primum degeneratione.) etherogenia ponuntur ex homogenius. id est cognoscendi etherogenia. necesse est primo scire homogenia cum sint eorum partes. et cognitionis partis presupponit ad perfectam cognitionem totius. ut inquit phisico primo unicorum. Ideo si quis logicales cupit cognoscere intentiones oportuni est certe sibi fundamenta subtiliter in mente reueluisse. ne deficiente fundamento a trahite veritatis declinet. **P**ropter dictorum confirmationem. primum capituli.

Conclusio secundum.

Quantum ad secundum capitulum.

Quid est primo que sit natura predicabilis in eo quod quid. et que in eo quod quale est.

Conclusio illud predicatur in eo quod quid est quid rei et substantia realis. vel habens modum substantiae. quod est alteri substare. Et quod fundamentum generis substantiae fundamento differentie ideo fundamentum generis dicitur predicari in eo quod quid. Et quod species sic se habet ad differentiam individualem sicut genus ad differentiam specificam. ideo species predicatur in quid de individuis. propter modum totius. genus veroper modum partis respectu speciei. ut patet. **C**aelum dicitur predicari in quid. sicut conteretur dicatur. illa natura dicitur predicari in quod per quam poterit renderi ad questionem factam per quid. **E**t illa natura dicitur pre-

dicari in quale. quod se habet ut alterum informans. et si illud informans sit de essentia speciei. tunc dicitur predicare in quale substantiale. et si sit preter essentiam speciei. sicut quod sit accidentis sibi. tunc dicitur predicari in quale accidentale. Et hoc dupliciter. Caelum conuertibile vel non conuertibile. si sit conuertibile cum specie: tunc dicitur predicari in quale accidentale conuertibile. Et si sit predictus in quale accidentale et pluribus speciebus conueniat. vel est tale a quo species realiter et actualiter potest separari et sic est accidentis predicabile. vel est tale a quo species realiter et actualiter non potest separari. et sic est accidentis inseparabile. **E**xemplum primum. ut albedo respectu hominis et bouis. Exemplum secundum. ut similitas respectu nasi. et nigredo respectu corui et ethiopis. **C**aelum illud dicitur predicari in quale. per quod convenienter respondet ad questionem factam per quale est.

Conclusio tamen lucidius apparet que sit illa natura per quam naturam possumus sive vel sic respondere Pro quo sciendum est quod in natura specifica contingit quatuor reperiuntur. scilicet duo priora et duo posteriora. Duo priora ut duas partes essentiales. et quibus constitutur essentia speciei. Duo posteriora ut duas partes accidentiales ipsam speciem consequentes. una quidem illarum partium communis est pluribus speciebus et denominatur genus. et alia est propria et dicitur differentia. **S**imiliter istorum accidentium unum est proprium speciei et aliud est commune vel conueniens pluribus. Primum accidentis videlicet proprium inest ratione unitus partis scilicet differentie formalis. et alterum quidem videlicet accidentis per accidentis inest ratione alterius partis. scilicet ratione materie. Exemplum primum. sicut visibilis inest homini ratione rationalitatis. Exemplum secundi. sicut albedo potest dici inesse homini ratione corporis: quia solum corporibus inest albedo.

Cvideamus ergo quā
lis sit aptitudo horum quattuor adsuces
Capiamus igitur exempli gratia. na-
tura hominis pro natura specifica. cuius
nature sunt due partes priorēs essentiālēs. scilicet rationale et animal. duo etiam
accidentia posteriora. sicut visibile et al-
bum. Pars ergo illa est prior. que est
comunis. videlicet animal dicit habe-
re modum substantie. hoc est modum
subsistens respectu partis proprieatis
differente. quia ei subsistat pars ista
reliqua informat sive actuatur. qui mo-
dus est modus qualitatis. Una ergo
istarum partium dicitur predicari in quā
est per modum substantie. et alia in eo quā
quale hoc est per modum qualitatis.
Sed licet ille modus conueniat vniū
comparatione ad aliud non tamen sic
vnuū predicitur de alio sed de toto. quā
vnum non subsistat alteri nisi prius est
in toto nec contra alterum informat.

CDUO ETIAM ACCIDENTIA
predicabiliā sunt in eo quā quale quā
est per habere et formā qualitas et actus
respectu speciei licet non et actus pa-
rū. quia solum talis actus est actus
specificus. sed informat et actus secundus.
et forma secunda et qualitas secunda.
et adveniens ei nature specificē post
suum esse completum per actū primū
et sicut pars communis vel potentialis
habet modum substantis respectu par-
tis proprieatis et actualitatis. sic natura speci-
fica et istis partibus constituta est po-
tentialis respectu rūbusque accidentiis.
Et ambo accidentia habent modum in-
formantis respectu nature specificē. si
ceteris visibili et album respectu hominis
accidentia sunt. vnum tamē immediate
ius hemini in heret et alterum. Quia
accidēta propriis immediate informat
naturam specificam. sed accidens cō-
mune mediate mediate idividuo. Mā
natura humana non est alba nisi quia
sors est albus. hec duo respectu eius
ex nature specificē habent modos es-
sendi qualitatis. et modūs predicationis
qualitatis. Et per hoc differunt a dua
partibus prioribus.

CEST ERGO PARS POTĒTIA
lis fundameutum generis: pars vero
formalis fundameutus differentie. Si
natura specifica constituta ex his du-
bus partibus est fundameutus speciei.
Pater ergo quā illa natura in qua ge-
nus fundatur sit predicable in quid
et illa natura in qua differentia fun-
datur est predicable in quale. et pro-
pter eandem rationem fundameutus
propriū et accidentis eodem modo sunt
predicabilita. Et quia natura specifica
eodem modo se habet ad differentias
individualem sicut genus ad differen-
tiā video predicitur natura specifica
de individuis in quā sicut gen' de spē.

CHIS VISIBUS REDEAM⁹ AD
propositum. Modus fundandi ge-
nus talis est. Concipio aliquā naturā
absolute prescindendo et abstrahendo eā
ab omni inferiori. hoc est intelligo na-
turam et non intelligo aliquid eius in-
ferius quod est abstrahere eam a suis
suppositis et inferioribus. Abstrahere
enim est intelligere vnum non intelli-
gendo aliud. Et sic natura illa gratia
exempli natura animalis que est con-
veniens fundameutum generis secundum
doctrinam precedentem. In hac natu-
ra reperio istam proprietatem predica-
bilitas de pluribus deinde concipio il-
la de quibus natura illa dicitur predi-
cabilis reputata naturam humanam et
asinenam et in his reperio istam pro-
prietatem que est subtilitas alicuius
tunc quantum ad fundationē vniuersali
solis non requiriatur rūterio processus
nisi comparando naturam ad illa in-
feriora adhuc video an ille naturae sub-
stibiles differunt numero vel specie.
Alterius video an natura animalis sit
predicabilis de illis in eo quā quid secū-
dum regulam prius dictam.

CINNIBUS HIS VISIBUS CÓ
paro animal ad hominem sub ratione
predicabilitatis sic dicendo metatiter
homo est animal. asinus est animal et
respectus consequēs hanc collationē
intellexi in animali dicitur genus et

In homine et in asino dicitur species. et
eodem modo quo fundatur intentio ge-
neris in comparatione ad suas species
ita etiam fundatur intentio speciei in
comparatione ad individua de praeterea
particula differentibus specie) et in lo-
co eius posita hac particula differenti-
bus numero tantum. et ubi prius con-
cipiebam quod ista de quibus natura pre-
dicabilis erat. (differebant specie) hic
oportet concipere illa que differunt tam
tum numero.

Differētia fundatur si-
cū genus hoc excepto non predicatorum
in quid sed in quale substantiale. Et
proprii sicut species nisi ubi dicimus
proprium predicatorum in quid. hic dici-
mus proprium esse predicatorum in qua
le accidentale conuertibiliter. Et acce-
dens fundatur sicut differētia: nisi quod
fundamentum eius est predicable in
quale accidentale non conuertibiliter.
Singulare fundatur super propria-
tem predicandi de uno solo ut intelle-
ctus concipiens naturam sortis. inue-
nit in hac natura proprietates predi-
candi de uno solo et sub ratione huius
proprietatis comparat sortem ad seip-
sum. sic dicendo. sortes est sortes. et nūc
intentio fundata in comparatione hac
dictur singulare in sorte. et sic secunda
aliam et aliam rationem comparan-
di fundat alias et alias intentiones ut
intellectus comparans sortes ad seip-
sum sub ratione identitatis fundatur
intentio idem patens et intellectus co-
parans sortem seneam ad seipsum pueri
fundat intentiones differentie que est
relatio rationis.

Nota universaliter ad
fundandum quancunq; intentionem
primo accipies diffinitionem intentionis
fundante et videas si poteris re-
perire proprietatem conuenientem in
intentioni in illa re in qua est fundabi-
lis comparabis istam rem ad illam re-
spectu quorum conuenit ei illa proprie-
tas. Et intentio consurgens ex hac co-
paratione in re que habet hanc pro-
prietatem erit illa cuius prius accipies

bas diffinitione. Exemplum huius ac-
ceptio diffinitione speciei quod est predica-
tum de pluribus differentibus nume-
ro tantum in eo quod quid. In homine
reperies proprietatem conuenientem
huius scilicet hanc proprietatem de pluri-
bus differentibus numero tantum in
eo quod quid.

Comparabis tunc ho-
minem ad illa respectu quorum sibi co-
uenit illa propria realis. ut puta ad
sortem et ad platonem. et tunc respe-
ctus sequens istam comparationem
in homine erit species cuius prius ha-
bebas diffinitiones. Proprietas pre-
supposita ad fundandum prius in
intentionem est intelligibilitas. Unde si
res sit intelligibilis in ea potest fun-
dari intentio prima. que est sequela
actus simplicis. sicut intentio secunda
est sequela actus comparati. et ideo in
omni illo potest intentio prima fundari
et simplici actu potest apprehendendi.
Intentio secunda non solum presup-
ponit rem esse intelligibilem sed etiam
referibilem et comparabilem. et hoc se-
cundum aliquam habitudinem quod non
inest rei ex sua natura. sed solum ex co-
paratione intellectus. Unde si intellectus
comparat sortem ad platonem
sub ratione paternitatis non fundat
relationem rationis. quia illa relatio
scilicet quam est comparatio consequitur
extrema ex natura extremitatum. sed si
comparat hominem ad sortem sub ra-
tione predicabilitatis et ad animal sub
ratione subiectibilitatis. tunc sequela virtus
comparationis est relatio rationis
et intentio secunda.

Nota quod res secundum se
in qua fundat intentio secunda. non est
immediatum fundamentum intentionis
secunde. sed res sub esse cognito. et
sic quodammodo dependet ab intellectu
in quantum cognito. quod autem intentio secunda
non est relatio rationis. sed si immediatum fun-
damentum terminus essent entia realia
sed quod immediatum fundamentum ei et ter-
minus sunt entia quodammodo rationis. id est
earum dependentium ab intellectu potest

did relatione ab intellectu dependere.
sicut relatione rationis. non tamen res sub qua
cognitio esse cognitio est immediata fides:
mentum intentionis scilicet. sed res sub ea
cognitio comparatio. et res sub ea co
gnitio absolute est immediate fundame
ntum intentionis prima. et sic illud quod est
immediatum fundamentum intentionis pri
ma. est remotum et mediatum et secundarium
fundamentum intentionis scilicet. In quo
cognitio pote vnu fundari potest et reliqui
fides: quod potest concipi conceptus abso
luto simpliciter et conceptus potest concepi
collatue. et quidem diversis actibus con
cipendi originantur illae intentiones di
verse. Et sic patet secundum capitulo

Quatuor ad tertium capitulum.

Tum superest dicere
de istis intentioni
bus. Et primo de istis secu
dum. Deinde comparando
ipas ad sua fudamenta. et
postea comparando unam in
tentionem ad aliam.

CEn primo secundum quod duplet est actus
intellectus. seu simplex quo intelligit
tamen termini. et complexus quo com
ponuntur termini cum alio. Exempli
primum. et intellectus huius. Exempli secun
di et intellectus huius. Exempli tertius
tertius est huius. et hi duo actus sunt entia ab
soluta. et ex eis estentia respectiva
Est sicut producitur ab edentia producitur
sequenter similitudinem. sic intellectus produc
tur primi per se ipsum et secundum se
qua actus illus producitur videtur et per
mam. et producitur actus secundus eodem modo pro
ducitur intentionem secundam.

Contraferre ergo primum est sequitur actus simplex
Et secunda intentione est sequitur actus compara
torum. Ens genitum sive intentione di
viditur in duas intentiones tamenque ipsas
sue speciem. Et intentiones secun
dum alia completa. alia incompleta. Ex
completorum alia fudata super aliquam propri
etatem pertinente ad predicationem. alia non.
vel sic alia per se pertinente ad predicationem.

nec alta non. sicuti dicitur ut diversitas
Incompletum per se proprieates ad predicationem
non. id est quod est termini proprietas. Et diversitas
divis in subjectum et predicatum. **C**onsecutum aliud predicatur de pluribus. aliud
de uno solo. et illud est singulare. si de plu
ribus sic est universalis. **C**onversale
aliud predicatur in quod. aliud in quod. Conver
siale in quod hoc est predicatur de pluribus
in quod. Aliud de pluribus differenti
bus specie per modum propria. sic est genus. et
differentibus numero tamen in eo quod quod est
sic est per modum rationis et sic est species. et sicut
species habent duo proprietales. Rur
sum predicatur de pluribus in quale ali
ud in quod substantiale. aliud in quod acci
dentielle. Si in quale substantiale sic est
dista. et sic vel habet distinctam sub se vel non
Si non. sic est differentia et lumen. Si sic
vel solus sub se vel sub eius supra. primo est
distia superemata. sed modo est distincta interme
dia. Rursum predicatur accidentale dividitur in
quale accidentale convertibiliter et non converti
biliter. **P**rimo est proprium. sed modo est
accidentia. Tercium complerum aliud complerum co
plerum per se. Aliud complerum complerio
ne scilicet. **P**rimo modo sic est enunciatio. se
condo modo sic est argumentum. et hoc du
pliciter. vel haec evidenter a se vel a tuo
simili. si ergo similiter. sic est tripliciter. si a se vel
omnis secundum formaliter et secundum esse. et sic est
inductio vel ex virtute alienius medius
et invenit illud medius non est tamen virtualiter
inclusus vel ex pressione. **P**rimo est empti
memoria. sed modo est syllogismus. Aut sic
vel omnis sequitur vere et secundum esse. et vir
tute alienius medius ex pressione. Vel
consequens sequitur. et ostendit et sic
potest et secundo vel in apparet. Si
primo modo sic est syllogismus simpliciter. Si
sed modo sic est syllogismus elenchus.
Contrario vero simpliciter dividitur
in syllogismum precedente et proprius pri
cipia ad propria et sic est syllogismus dei
monstrans. vel a conditione ad propria et
sic est syllogismus recipiens. et sic patet
quod sit attendit ordo suppositatus et
inferiorum integras intentiones et
omnis divisione estenueata. propter hanc
que est in syllogismi in syllogismum
retum et elenchum. et sic patet quantu
rum ad tertium.

CQuātū ad quartū cōp̄z.

Nunc de compara-
tionē iōparum insē-
tionum. Nam ponamus.

Cēp̄mo cōparem⁹ gen⁹ ad subfundamentū. et in ista p̄dicatione. aīal est genus. Distinguendū est de p̄dicato eo q̄ p̄t sumi se: malit⁹ vel fūda mentalis. Si fundamentaliter distinguendū est vltius penes fundamētū in quo et sup̄ quo. Fundamentū in quo dicit natura in qua est proprie-
tas rationē cuius fundat intentionē. Fū-
damentū sup̄ quo: est ipsa p̄prietas
sup̄ qua fundat intentionē et a qua pro-
prietate mouet intellectus ad fundā-
dū intentionē. Si genus accipias fun-
damentalis p̄s sic est p̄dicatione esse
nialis q̄ idē de sc̄po p̄dicari. et aīal ē
aīal q̄ aīal est natura in q̄ gen⁹ fun-
dāt. Sed pro fūdamēto sup̄ quo hoc
et sc̄po mē sic distinguendū est vltiu-
us vīsi in cōcretorē abstracto. si p̄mu-
to sic est p̄dicatio denotativa. et ē eq̄
ualēs hinc aīal est p̄dicabile de pluri-
bus d̄fferentib⁹ sp̄e in qđ. Si in ab-
stracto. sic est p̄dicatio impossibilis.
Si gen⁹ sumat se: malit⁹ adhuc p̄t
sumi duplicit⁹ et qđ veler modus. p̄sio
rit̄ sic est p̄dicatio falsa. q̄ denotat
genus esse de quiditate et essentia aīal.
Si sed mō sic est p̄dicatio vera et de
notativa q̄ sub mō generis intelligentia
animal in cōparatione ad suos sp̄es.

CPro quo notandum est
q̄ sicut lumen est illud quo albedoni
detur. et sic quod id terminat actus
videndi. et tamē ip̄m lumē nō videm⁹
et quod id est quo. et id p̄t dic: q̄ si mo-
dus evidēti respectu albedinis. sic en-
telligo q̄ hō ē aīal. alīn⁹ est aīal: ly
animal est illud qđ intelligit sub rōne
generis sic q̄ intellectio terminat ad
aīal et nō ad gen⁹. sed gen⁹ est modus
quo intelligit et nō est illud q̄ intelligi-
tur nisi in aliquo actu refleto. sicut in
tellit⁹ ei et intentionē sc̄da q̄: p̄mo in-
tellect⁹ intelligit rem ub intentionē:

postea intellectus reflectit se supra h̄
intentionē. Cū lic⁹ gen⁹ sit illud quo
aīal intelligit et hoc actu directo. vt h̄
homo est animal. alīn⁹ ē aīal. et enī
illud q̄ intelligit cū aīali actu refleto
vt hic. aīal est genus. m̄ retroq̄ m̄o ge-
nus est medus aīalit̄. q̄: lic⁹ cōmō
gen⁹ sit illud q̄ intelligit nō m̄ intel-
ligit eadē intellectiōe qua intelligitur
aīal q̄ requiri ad hoc q̄ est qđ respe-
ctu animalis.

Vnde eadē intellectio

ne qua intelligo heicm̄ intelligo aīal
et om̄e ob ē superioris ad aīal sicut ea
dem vīsiōe qua video albedinē video
colorē et qualitatē. et iō hec p̄dicatio ē
vera. sumendo p̄dicari. vt qđ. hō est
aīal. lic⁹ nō est sic de aīali et genere. q̄:
aīal intelligit intellectiōe directa et ge-
nus intelligitur intellectiōe reflecta. q̄n ergo aliqđ
p̄dicari est illud qđ intelligitur in-
tellecione subiecti. tunc est qđ respe-
ctu subiecti et q̄n aliqđ p̄dicari est il-
lud quo intelligit intellectiōe subiecti
et tunc est modus subiecti. et sic pars
q̄ hec p̄dicatio. aīal est gen⁹. est h̄a
et modus falsarē qđ. Eodē mē respō-
det ad istas p̄dicatiōes. hō est sp̄es
rōnale est dīa. risibile est pp̄bi. albb̄
est accēs. et qđ qđ p̄dicat sub aliquo
iller modor p̄dicādi pp̄bie p̄dicat.
et qđ qđ ecclēsia mō p̄dicat ip̄ope
hec q̄ p̄dicatio ē pp̄bi. hō est aīal. et
hec ē impropria. aīal est hō. opposita
p̄dicatiōi p̄sumi modi. et sic dicendū
est de aliis.

Anotandum q̄ hoc ar-

gumentū nō valer. aīal essentia et p̄d-
icatur de pluribus d̄fferentib⁹ specie-
bus de hoc et de aliis. ergo aīal ē es-
sentia gen⁹. Et si dicas q̄ de quecum
q̄ p̄dicat diff. nitio cū hac determina-
tione essentia et diff. nitio: p̄t d̄ci
q̄ nō est verū. q̄: q̄ vādo q̄ potest it et
essentia habere aliqđ et speciale mo-
dum respectu definitionis. qui in non
potest habere respectu diffiniti. sicut
accidit hic.

Cideo distinguendū est de antecedente eo q̄ ly essentialis pōtē determinari predictatū vel modū predicandi. Prīo mō est falsum eo q̄ denotat q̄ hoc predictatū. s. predictatū de plurib⁹ differentib⁹ specie esset de esse tia animalis. Seco mō est verum q̄ denotat q̄ animal mō essentia et per se predictat & suis inferiorib⁹ specieb⁹ et sic finit quarta pars.

Quātū ad quīntū cōp̄z.
IAm quo ad quīn-
tū videam⁹ q̄ intentiones
quib⁹ aliis intentionib⁹
cōueniant. et q̄ intentiones a quib⁹ re-
moueri debeant & p:io de his quīn-
vniuersalib⁹ vt sciam⁹ q̄ vniuersale &
quo vnl⁹ predictat predictatiōe denota-
tiua q̄ illo:ū non pōtē predictari de eo
ad q̄ cōparat predictatiōe alta. Scie-
s p:io q̄ duplet est predictatio. s. esse-
tialis et denominatiua. Et enī predicta-
tio essentialis q̄ predictatū est de es-
sentiā subiecti. vt hic. hō ē animal. ge-
nus est vniuersale & hoc accidit q̄n in
predictato in cōparatione ad subiectū
fundat intentionē generis specie vel dif-
ferētia. Ut q̄ predictat vt gen⁹ predi-
cat essentialiter velut species velut dif-
ferētia. sed q̄ p:edicatur vt p̄p̄tūl
vt accidis. hoc est q̄n in predictato com-
parisonē ad subiectū fundat intentionē
pp̄ne vel accidentie. tunc illud predi-
catum dicitur denominatiū subiectū &
est predictatio denominatiua. Scies
aut̄ q̄ nulle due sp̄es sub eodē gene-
re cōrente predictant de scīnitē predi-
tatiōe essentiali. q̄t sic de eodē predi-
carent opposita. q̄: ritraq̄ generi dfa
diuisua oppenit alteri. Enī scies ge-
neraliter q̄ oīs intentionē secunda funda-
ta in aliquo fundamento predictat de
eo predictatiōe denominatiua sicut accidis
de subiecto in quo nō pōtē fundari tal
intentionē de illo est impossibil⁹ predica-
tio. Exemplū primi hō est species.
Exemplū secundi. sortes est sp̄es. vel
homo est asinus.

His positis cōpa-
remus primo gen⁹ ad spe-
ciam scīo specie ad genus
deinde specie ad differentiā et differē-
tiā ad speciem. et sic deinceps. Si q̄:
ratur qualis predictatio est illa. genus
est sp̄es pōtē r̄ndēs distinguere tam de
subiecto q̄ de predictato eo q̄ abo p̄fit
sumi fundamentaliter vel subiectū fun-
damentaliter. et predictatū formaliter
vel subiectū formaliter & predictatū fun-
damentaliter vel ritrunc⁹ formaliter.
Si subiectū sumi fundamentaliter &
predictatū etiā tunc est predictatio sp̄o
p̄p̄ia & Indirecta opposita p̄dicationi
primo mō dicēdi per se. hoc est sp̄es de
genere et est talis qualis est ista. asal
est homo. Vel aliter potest respondēs
distinguere de fundamento penes fu-
damentū in quo vel sup quo. vt dic-
tū est p:ius. Si ritrunc⁹ capiat p̄fū
damento sup quo sic est predictatio fal-
sa. q̄: est talis qualis ē illa predictabi-
litas de pluribus differentib⁹ specie ē
predicabilitas de plurib⁹ differentib⁹
numero tantū. Si ritrunc⁹ sumat p:io
fundamento in quo sic est predictatio
imp̄onua & est talis qualis ē ista ani-
mal est homo. Si subiectum sumatur
fundamentaliter et predictatū forma-
liter distinguēdum est vltius de p:e
dicato eo q̄ potest sumi pro specie spe-
cialissima. vel pro specie subalterna.
Si p:io mō sic ē impossibilis. q̄: i ge-
nere fundamentaliter nullo mō potest
fundare species specialissima. Si secū-
do modo. distinguēdū est vltius pe-
nes hoc q̄b potest sumi quid. vel vt
modus. Si primo modo est impossibili-
lis. q̄ intentio nō est de quiditate ret.
Si secundo modo sic est vera et deno-
minatiua. et est tal qualis est ista ani-
mal est sp̄es subalterna & predictatū ē
modus quo intelligit subiectū aīl & nō
qd. i de q̄ditate subiecti. siue capiat p̄
sp̄e fūdata i aīl subiecta generi i cō-
paratiōe ad sua supiora: a directe i ge-
nere. Vel p̄ specie subiecta differentiae
fūdata i aīl i cōpartide ad differentias
supiores q̄ sūt de esse tia eius. h̄ int in

genere a latere. Et pro specie subiecta accidenti. q sp̄s in aliis fundat in comparatione ad accidentes. Prima sp̄s est correlatum generis. secunda differentia: tercias accidentes. Qibus his modis hec est predicatio denotativa: genus est species sumendo subī fundamentaliter pro fundamento in quo: et predicatione formaliter et modus.

TQuo ad tertium membrum distinctionis. Si subiectu capiatur formaliter. et predicatu fundamentaliter. sic est predicatio falsa omni modo. Si capiantur formulariter versusq distinguendum est tertius: q: versusq pot sumi et qd et tunc est predicatio falsa. q: si esset vera in illa predicatione predicatu esset de essentia subiecti. vel subiectu esset de essentia predicati. qb pr̄z in hac predicatione q: ly de dic circstantia cāē maria reformata que partes solū dicant essentialiter. q: sic id ē pars suip̄t. q: dcd d pars genitū est pars speciei. q: versusq in distinctione versusq ponat. q: si ly species teneat et quid. est pars generis: quia nichil dicitur de essentia alteri nisi pars ergo species tunc est pars speciei. Minor ostenditur sic: in illa predicatione hō est hō predicatu nō ē de essentia subiecti. sed de rōta eius essentia. Si etiam versusq sumatur et modus est falsa. quia due intentiones et modus opponuntur sicut due intentiones et qd. q: semper illud qd terminat actū intelligendi est qd: et illud quo aliquid intelligit est modus. Oportet ergo q: si rōta intentio sit illa q: alia intelligit q: alia intentio sit illa quod intelligitur: et per eos quiens est impossibile q: vera q: intentio sit modus alteri: salte i eadē predicatione. h̄c nō sit impossibile i diversis predicationib⁹.

Gi subiectum sumatur et quid predicationis modus. p specie specialissima adhuc ē falsa. quia gen⁹ formaliter nullo modo potest intelligi i comparatione ad sua inferiora substantiae speciei specialissime. quia sic intellegit predicatum de pluribus soluz numero differentib⁹. quod est falsum

q: habet sub se gen⁹ ḡnaliſſim⁹. et genus subalterni: q: differt specie. **S**i predicatu capiatur ut modus. siue pro specie subalterni siue pro specie subiecta differentia: siue pro specie subiecta accidenti: est vera. q: in genere in operatione ad universalē pot fundare sp̄s sub alterna: et in genere in comparatione ad ly in quid: que est d̄rā universalis potest species fundare que est subiectū differentia. et l̄ ḡne s̄līr in operatione ad vitrā q: ei⁹ specie. sc̄ ad gen⁹ ḡnaliſſimum et ad genus subalternū potest fundare species subiecta accidenti. cum virtus eius species sit sibi accidentis.

Cande species primo modo distinguuntur verum versusq sumatur ut quid vel et modus. vel subiectum et quid et predicatum et modus. vel subiectū et modus et predicatu et quid. **P**rimo modo et secundo modo est predicatio falsa et hec si species teneat p: o specie specialissima. quia nec gen⁹ potest esse mod⁹ speciei specialissime nec species specialissima est modus generis. quia in neutrō illorū potest p: o predictas reperiri super quā potest fundare illa intentio.

Si sumatur p: o specie subiecto sic est vera tam p: o primo q: p: o secundo et tertio in genere potest species esse subiectum generi scilicet universalis. et sic species est modus. et in sp̄e subiecto potest genus fundari. et sic genus est modus speciei. sic patet qualiter tal p: predicatione est et qualiter nō.

Et nota q: predicationis in quale habet ē per modū informantis alterū et et facientis differre. sicut fundamentum predicationis in quid se habet per modū substantię alterū et facientis connenire. Et si si rōta facit d̄ferre essentialiter et quiditatē. sic q: illud sit de essentia ei⁹ q: d̄fī p: ipm sicut rōta facit hec ēm essentialiter d̄ferre d̄b alio. quia est de essentia hominis. quia facit differre per ipsū ratione. et illud fundamentū hec ēm dicitur substantiale siue essentiale. Si facit accentualiter et tunc dicat accentus. et si

sic. vel facit differre accidentale ita qd
sit convertibile cum eo qd sic facit dif-
ferre per illud. et sic est differentia acci-
dentalis propria. et si illud predicatur in
quale accidentale excedit subiectum de
quo predicatur. vel predicatur exceditur
a subiecto sic qd illud p:edicatur non est
convertiscible cum eo de quo predicatur
dictis tunc differentia cōis accidentalis
Exemplū primi ut risibile respectu ho-
minis. Exemplū secundi ut album
respectu hominis. Et quia illa nota trāssu-
muntur ad significandum intentiones
secundas in ipsis rebus fundandas.
vnd hec dictio cōposita (differentia sub-
stantialis) transsumit a fundamento in-
tentionis. ut puta a rationali ad signi-
ficandis intentionē fundatam in ratio-
nali. quia nos inducimur in cognitionem
istarum relationū rationis et co-
gnitione suorum fundamentoꝝ. et ab illis
accipimus notam tantum a manifestioribꝫ.
Unde differentia substantialis si capia-
tur fundamente liter hoc est pro funda-
mento. sic est nomen prime intentionis
et sic sumit primarie. Si formaliter sic
sumitur transsumptiuꝫ et secundarie. et
sic est nomen secunde intentionis. et sic
potest sumi pro differentia in sua com-
munitate precisa ab omni inferiori. Et
etius definitio est illa. differentia est p:
dicatur de pluribꝫ in quale. et sic est una
species immediae coniuidens uniuersale
extra predictū qd qd est superior
ad genus et ad species. et sic predicatur
in quale est superior ad quale substi-
tiale et accidentale. ¶ Uel pot sumi p:
differentia substantiali. et tunc eius defi-
nitio est ista. differentia est predicatur
de pluribus in quale esse entiale. et dif-
ferentia sic sumpta est superior ad supre-
mā intermediā rūltima. Uel pot sumi
pro differentia accidentiali. et eius defi-
nitio est hec. differentia est p:edicatur
de pluribus in quale accidentale. et il-
lud qd sic definit est superior ad pro-
priū et accidēs. differentia accidentalis
propria id est qd proprium. et differentia
comunis id est qd accidens cōmune
facta comparatione speciei ad genus.
hic cōparabitur species ad differentias.
Unde in ista p:edicatore species est dif-

ferentia) si species accipiatur formaliter
sive pro subiecto sive pro specie subalter-
ne sive pro specie specialissima. et predic-
atur formaliter ut modus. vel pro dif-
ferentia in sua cōcitate. vel pro differen-
tia occidentali que differentia est ultri-
mū vniuersale. est predicatione vera. qz
tam species specialissima & subalter-
na. sunt accidentia. qz p:edicanter de
pluribus differentiis specie in quale
occidentale non conuertibiliter. sic p:3
dicendo (homo est sp̄s specialissima)
& similiter species subalterna de arbo-
re et plāta predicanter. Et si species sit
accidens sequit qz est differentia occi-
dentalis. cōsequentia p:3 ab inferiori
ad suū superius. et per h̄is sic est vera.
Et si differentia accipiatur pro differen-
tia occidentali propria. vel p differen-
tia substanciali. sic ē impossibilis predi-
catione. quia non pōt esse vera accipiendo
differentiā ut quid. cū sint sp̄s distin-
cte vniuersalis. nec pōt esse veravi mo-
dus. qz de quocunq; predicant differen-
tia substancialis vel occidentalis pro-
pria. t. p:rius ut modus. in illo funda-
tur. Et illud in quo fundant tales in-
tentioēs est ea rū fundamentiū sed spe-
cies nō est fundamētū differentie sub-
stantialis nec p:rie passionis. eo qz fun-
damenta illarū intentionū nō sunt di-
recte in genere. ut p:3 de rōnale & risi-
bile. quorūnū est per se in genere &
latere licet indirekte. et alterū per acci-
dens et indirekte. sic ergo patet qz virtu-
tē est in genere & indirekte. **C**ed spe-
cies sive sural pro sp̄e specialissima
sive subalterna ē directe in genere. qz
virtus est sp̄s entis rōnis. et oīs sp̄s
est directe in p:dicamento. sp̄s ergo nō
est fundamētū differentie substancialis
nec differentie p:rie accidentis. An-
de solū fundamēta generis speciei in-
dividui directe continent in genere et
ordine p:dicamento. **C**ater ergo
gl̄ter ita p:dicatio ē vera sp̄s ē dīa)

Uis de hac predicatione. Gen^o est sp̄es qualiter h̄z multiplicez sensum secundum diuersas acceptationē fundamēta luer vel formalitē ut dd vel vt modus

Similis distinctio potest aptari ols⁹ sed
cationib⁹ sequentibus. Sed qz cōside
ratio vniuersaliū formaliter ut quid vt
modus est magis logica. Ideo post
hanc versabim cōsideratio circa vniuer
salia solum formaliter accepta pro in
tentionibus. Unde in hac predicatione
Species est genus) summendo subiec
tum ut quid: et pdicatum ut modus
est falsa. quia species nullo modo potest
intelligi sub rōne generis nisi ponatur
qz species sit genus ad speciem specia
lissimam et specie subalternam. vel me
lius ad speciem subiectū: et specie pdic
atum. quod est falsus: qz species speci
alissima cōtinetur sub predicatori: et spe
cies subalterna sub subiecto.

Cum ergo incomplexū
diuiditur per pdicatum et subiectū prori
tum in quo cōueniunt essentialiter ē
incompletum: et ita non est aliqua res
vniuoca qz ipso se p̄specte: cōis vni
usqz diuisio ḡ speciei in specialissimaz
et sui alterna: vel in subiectū et pdica
tum: est diuisio vocis in significatiōes.
pater ergo qz species cōis istis non est
genus: quia sola vox est communis.
Si sumatur facta distinctione p̄ spe
cie sic vel sic: pater qz est falsa. qz in nul
lo modo potest fundari genus: nisi qz ha
bet sub se species. sed species specialis
sima habet sub se tantum hanc species
specialissimam et illam: et species sub
alterna habet hanc speciem et illā que
solum differunt numero

Si obliuiatur qz hec spe
cies fundata in homine in comparati
one ad sua inferiora est aliud a specie
fundata in asino in comparatione ad
sua inferiora: et relationes distinguunt
pecies fundamenta et terminos s̄z tā fū
damenta qz termini distinguunt spe
cifice. ergo species fundata in homine
et in asino distinguunt species: et per
sequens species specialissima est gen⁹
Responsio. relationes que accipiunt
totum esse a fundamento et termino ca
ptunt reram distinctionem ab illis: s̄z
iste relationes non originantur a fun
damento et termino sed effectue ab

intellectu. qz intellect⁹ reperit simile
proprietate fundādi huc et ibi. ergo fu
dat relationes eiusdem rationis.

Contra istam solidio/
nem arguitur sic. et p̄imo contra hoc
qz dicis rationē fundādi in homine et
in asino esse eiusdem rationis. pura istas
proprietates a quibus intellectus ad
fundādi intentiones pdicatas. qz p̄pue
tas pullulat ex p̄pulis fundamentis
subiecti. Cuz ergo alia sunt principia
hōis et asini et alterius rōnis. sequit
qz proprietates sunt alterius rōnis. ter
cōsequēte intentiones si ecce fundate su
per his p̄prietatis.

Contra illud quod di
citur intentionem speciei non cōcari a
fundamento et termino soli. sed etiam
ab intellectu. quia omnis respectus
qui non necessario consequitur natu
ram extremituz extremitis in actu po
litis: est respect⁹ extrinsec⁹ adueniens
et per conseqns est aliquid ser p̄cipit
orū qz est falsum. ut p̄z in discurrendo
per singula. qz talis respect⁹ sufficient
diuidit in illa. Et ultra sequit qz nō sit
relatio. et per p̄n nec relatio rōnis. cō
sequēta p̄z. qz et negatio superioris se
quit negatio inferioris. et p̄n est con
tra cōmune opinionē videlicet qz intē
tio speciei nō est relatio rōnis.

Dicendū est ad primū
qz p̄prietates eiusdem rōnis p̄nt p̄fui
er essentiis diuersarū rōnum: qz nō req
ritur tanta distinctione cōtentorū quantā
est cōtinētiū. sicut homo et asinus sūt
diuersarū rōnum. tñ actus sentīēdi qz
in se continent sunt eiusdem rōnis et p̄o
prie passiones entis. videlicet vnu re
rū et boui sunt eiusdem rōnis in omni
bus entib⁹. An licet lapis et homo di
stinguntur species. non tñ vnuiformiter
sed vtrqz mō vnitas cōntia est eiusdem
rationis. vñ scit cū identitate formali
cōtinētiū potest stare idētias formalis
contentorū. Exemplum p̄imi sicut asa
eiusdem rōnis. et ols cōtinet in se poten
tias diuersarū rōnum et ens eiusdem
rōnis staret in se p̄prietates diuersarū

rationis et ens eiusdem rationis continet in se proprietates diversarum rationum quae sunt proprietates eiusdem rationis. et ita praedicabilis casus huius et in aliis sunt eiusdem rationis.

Contra secundum dico quod si ponas respectus extrinsecus adueniens non sequitur quod sit aliud sermone principiorum. quod non est respectus realis sed respectus diversus in sermone principia est realis. ut si secundum hoc dicatur quod necessario sequitur extrema immediata. et ita est respectus intrinsecus adveniens et relatio et extrema sunt alterius rationis immediata ratio et fundandi in illius eiusdem rationis puta illa praedicabilitas. Cum sicut in eodem per fundare relationes formaliter disticte per diversas rationes fundandas sicut in sorte in comparatione ad platonem fundat relatio convenientie ratione nature et vere distingue donec proprietatis in diuidulis sententias. Ita in fundamentis diversarum rationum ratione proprietatis eiusdem rationis per fundari intentiones eiusdem rationis. genere ergo nullo modo est modus ne ex plurimis respectibus subalterne. et sic hec praedicatio est falsa. spes est genere sumendo et modo et spem et quod per hoc vel illa species praedicata. **C**ontra praedicatio. dicitur est genere vera sumendo dicitur pro differentiatione eorum ad dicitur supremam medianam et ultimam: quod talia differentiatione intelligit sub ratione generis respectu illorum quae sunt ei species. **C**ontra hec praedicatio quod est couersa prioris. genere est dicitur non est vera sumendo dicitur per hoc et dicitur quod praedicatur in quale substantiale. vel quod facit aliud. quod genere de nullo sic praedicatur. si est vera per dicitur quod praedicatur in quale accidentale et facit alteratum quod sicut praedicatur de suo fundamento et facit alteratum et dicitur et rationis difference ab aliis cui non convenit genere. **C**ontra tertia praedicatio dicitur est spes est vera et per hoc sic quod dicitur eorum est species subalterna suprema intermedia et ultima sunt species plurimae. quod quis istarum praedicatur in quod solus de differentiatione numero et secundum ipsum. species est dicitur est vera solus ut iam nuper dictum de genere. **C**ontra quarta praedicatio est ista comparando primum ad tria priora venientia. primum ad genere. et videtur quod sic quia

si transcendens ponas hunc proprium genus huius proprium et etiam species. iam proprius est genere ad hec tria propria. sed ei couersa est falsa rite genere est proprium quod de nullis praedicatur genere formaliter in quod accidet couerteriblitas. hec praedicatio proprium est species est vera sive similitudine species pro specie subalterna. vel per speciem plasmam prima est subalterna. scilicet universalis et species universalissima. scilicet huius proprium et illius eiusmodi universalis est falsa. species est proprium. quod de nullis praedicatur secundum rationem proprium. hec praedicatio proprium est definitio non est vera sumendo pro se de universalitate. scilicet ei couersa est praeposita. quod de nullis praedicatur in quale accidentale couerteriblitas.

Contra quinta praedicatio comparando accidens ad genere. et pars quod sit vera si ponas accidens quod couenit multis species ut albus et accidens quod couenit ene determinat unum speciem vel solus induit unum unius speciei. ut ridere vel actus ridendi quod solus couenit hominibus. Accidens est genere ad accidens indeterminatum multis species et terminatum unum speciem. unus accidens praedicatur per plurimas differentiationes species. et aliis de plurimas differentiationes numero tantum. Unus couersa similiter est vera. scilicet genere est accidens. quod praedicatur in quale accidentale de suis fundamentis non couerteriblitas sicut hic animal est genus.

Contra hec praedicatio accidens est species prius quod sit vera sive sumendo accidens est per accidens eorum ad accidens indeterminatum et terminatum ut per altero illorum dicitur hec tria sunt species subalternae similares. sed duo ultima sunt species plasmate duo per prius singulariter. Et couersa est vera. scilicet species est accidens ut couerteretur et dicitur hec est falsa. accidens est dicitur. quod de nullis praedicatur in quale substantiale. Et in couersa est vera. scilicet dicitur est accidens. quod accidens rationali et irrationali quod abest per subiectum corruptionem quod praedicatur accidens couerteretur et non couerteretur. ut de utili. hec similiter est falsa accidens est proprium quod de nullis praedicatur accidentalis couerteriblitas. proprius in est accidens. quod de suis fundamentis predicatorum.

HActen⁹ de vniuer
salib⁹ hic locuti sum⁹ reli-
quū nūc est ut aliquantus in
sistam⁹ vbi est aduertendū q̄ in omni
natura iñseriori in cōparatiōe ad suos
superiūs pōt fundari intentio singularis
q̄ est correlatiōis vñis. qz ols infert⁹ est
singulare respectu sui suplous. An si-
cuit intentiōis vñis pōt fundari in ente in
cōparatiōe ad p̄dicamēta. ita in p̄dica-
mentis pōt fundare singulare in com-
paratiōe ad ens. Et loquor de singula-
ri subiecto q̄ vic³ subiectū vñiversali.

Individuum dicitur proprium quod non est natura dividendi, quia in nulla natura possunt esse partes naturae dividendi plura singularia potest fundari inter se individui. potest fundare in infinitis naturis omnes predictorum sicut in illo nomine hoc superficie vel albedine. per ergo quod singulare est superius ad individuum. quod de quid est individuum est singulare non tamen contraeccliam. Suppositum potest fundari secundum in infinito singulari generis substantiae. et sic omne suppositum est individuum non secundum contraeccliam. Intentionem plenam potest fundari in individuo rationali. ut in hoc nomine vel in hoc ange lo omnis plenam. quod est suppositum et non contraeccliam.

CSuppositū ergo est superius ad psonā habēt ergo hic se ad inuicem sicut supiora t inferiora. s. singulare individuum suppositum t psona. Et sicut rse ē superi⁹ ad quinq⁹ vniuersalia. ita singulare subiectum q̄ est correlatiū vls est superi⁹ ad correlatiū quinq⁹ vniuersalium. **C**Singulare ergo subiectū est superius ad speciem subalternā que est correlatiū generis. **C**Ad individuū subiectum correlatiū spēi specialissime. Ad spēs subiectū correlatiū dñe. Ad indi-
viduū subiectum correlatiū pprī. Ad spēm subiectū correlatiū accidentis.
Uñ sicut hec p̄dicatione est ēentia spe-
cies sp̄lissima ē rse. ita hec ē ēentia-
lis spēs subalterna est singulare sub-
iectum.

Cilla dicitur sp̄es subal-

terna q̄ fundat s̄ natura directe posita i
linea pdicam etali sub alia natura. i gr̄
q̄ natura in qua fundat sp̄s subal-
terna non ponit sub aliquo respectu cui⁹
dicat species nisi respectu generis. id
sp̄s subalterna est soli co:relatiuum
generis. C Sp̄s & fundata in hoie i
cōparatiōe ad differentiā vel accns l3
dicat sp̄s subiectū nō tñ est sp̄s sub-
alterna. Et etiā in dividuum correlati-
uum speciei specialissime p̄t dici id i-
viduū subalternu. qz ei⁹ fundamentū
p̄enit sub fundamento speciei. Et id i-
viduū co:relatiuum in dividui subiectū
q̄ fundatur in i dividuo in cōparatiōe
ad se. et p̄t dici dividuum idēntit. qz
fundatur in eodē in comparatione ad
seipsum. Est dividuum qd̄ est correlati-
uum p̄prie. et p̄t dici distinguendo s̄
alia dividua p̄prietatis.

Hec ergo ad eruditio[n]e fundamē-
tale parvulus & se ad philosophia[re] vel
theologiā realist doctorū applicauer[et]
scripti.

per se est quod illud generat quod agitur natus est per se. per se sunt quae
supponit aliud est alio non potest supponi nisi per se. op
eris est in primis et operis tamen non est hoc p. deo

et hoc est in aliis.
et hoc est in aliis. et hoc est in aliis. et hoc est in aliis. et hoc est in aliis.

et hoc est in aliis. et hoc est in aliis. et hoc est in aliis. et hoc est in aliis.

et hoc est in aliis. et hoc est in aliis. et hoc est in aliis.

et hoc est in aliis. et hoc est in aliis. et hoc est in aliis.

et hoc est in aliis. et hoc est in aliis. et hoc est in aliis.

et hoc est in aliis. et hoc est in aliis. et hoc est in aliis.

et hoc est in aliis. et hoc est in aliis. et hoc est in aliis.

et hoc est in aliis. et hoc est in aliis. et hoc est in aliis.

et hoc est in aliis. et hoc est in aliis. et hoc est in aliis.

et hoc est in aliis. et hoc est in aliis. et hoc est in aliis.

et hoc est in aliis. et hoc est in aliis. et hoc est in aliis.

et hoc est in aliis. et hoc est in aliis. et hoc est in aliis.

et hoc est in aliis. et hoc est in aliis. et hoc est in aliis.

Nota q̄ predictitate huius modis sciendi est scien^acia
est vera mat^a hoc est modus & falsa fortior est in dicto
In ostiis & falsa fortior. ut sic de modo sciendi est scien^acia
qua est de fato qui est modus sciendi est vestimenta si sunt
minor est falsa.

Nota q̄ intentio & i^{nt} conceptus formant ab acti^onem & eni^m conceptum
a ratione idem sunt. Quia t. consideratio in locutione & p^{ro}p^{ri}e est
intencio si non omnis intencio est p^{re}cisio logica i^{nt}entionis est
cetera q̄ p^{re}cisio veritatis.

No^to S^{ed}ogissimum est intentio & est complexus ut quid & si non
diffinit & est incompleta ut modus & si diffinit q̄ p^{re}dictio &
diffinit.

No^to non oia p^{re}dictata in scien^acia redirentur. Ad silogismi si com-
plexa consideratur in locutione qui non redirentur ad ipsius
type. No^to est seu illius scien^acia q̄ sunt opposita.

No^to de illud q̄ intelligitur & aliud non intellectus & se si bimodale
est bimodale & non est p^{ro}p^{ri}e intelligibile
an hoc si procedat bimodale procedat p^{ro}p^{ri}e reflexione & reflexio
est aliud & hoc est adhuc in aliis locis. At de

Complexus est objectum intellectus motus & immutatus & immutabile
est objectum immutabilis & immutatum.

Nota q̄ duplex est reditio exata & punctilii terminata est q̄
ne. corollari est intentionale sicut reditio & finit & terminata
& reditio exactio est illa in qua hoc copula est & hoc per
pam est & illud sic intellectus & si a parte reditio non ponitur
aliquis p^{ro}p^{ri}e dependentia contineatur illi ut de me &
reditio de specie. Nota q̄ ex p^{ro}p^{ri}e materia & est. est
non coincidentia est de materia p^{ro}p^{ri}e q̄ in illi modo
erit rationem efficientiam. Materialis causa & materia & factio
et unum & eiusdem si intellectus unius efficientia est.

¶ de tempis quod est in regno & in regno dei non habet
tempus & non habet et non est tempore & non quod est tempore
tempore pone in seipso de tempore non est
tempore diffinire sed tempore non est tempore & non est
tempore & non est tempore & non est tempore

¶ de tempore non est tempore & non est tempore
¶ est tempore non est tempore & non est tempore & non est tempore

¶ de tempore non est tempore

¶ de tempore non est tempore & non est tempore
¶ est tempore non est tempore & non est tempore

